

хъ сто и шейсетъ мѣжи, кои-то изведнѣжъ
 быдохъ посѣчени, наедно съ възкреснѣлымъ
 момка. А нѣкой отъ невѣрници-тѣ извы-
 кахъ на княза: махънѣ ѣхъ отъ тѣхъ за да не-
 бы съ нейны-тѣ възшебничества (магый)
 да обърне всичкома ны камъ-то распатыа
 си Бога; затова повелѣ да ѣхъ изгоратъ на
 огнь. А кога-то огань-тъ пламна, сватаа
 съ прѣкръсти, и като назнаменѣва всички-
 тѣ си ставы кръстомъ, влезе сама посрѣдъ
 пламака, дѣто съ молитвъ възъста си, стѣа
 непожѣтна-та, докѣтъ огньтъ угасна съ-
 вѣмъ. Князь-тъ Аспазій, като не можъ
 вече да търпи възмѣщеніе-то у народа, за-
 рѣча да ѣхъ проваждѣ възъ гърлото съ са-
 бла; и тѣхъ Христова-та мѣченица Агніа,
 обжарена съ своѣхъ-тъ кръвъ, отиде възъ цар-
 ство небесно при безмѣртнаго си жениха,
 младичка на 13 год. Послѣ нейны-тѣ ро-
 дители прикрахъ дѣщеринѣ-то си тѣло, кое-
 то погрѣбохъ близо до града на свое мѣ-
 сто, дѣто съ съкирахъ мнозина вѣрни на
 молебъ, и много чюдеса ставахъ тамъ. По-
 слѣ царска-та дѣщерѣ Костантиа съ измо-
 ли на баща си и настѣа да съ въздигне вър-